

Een moeilijke taak ligt vóór ons

M. H. Reynolds, Jr. , <http://www.feasite.org/node/2334>, 9-3-2016

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes door M.V. (1-4-2016)

Het volgende is een preek van pastor M. H. Reynolds, Jr., gehouden in 1988. Wij [Feasite] publiceren deze andermaal voor het vermanen en bemoedigen van velen onder Gods volk die het moe zijn geworden te strijden voor de harten en zielen van mannen, vrouwen en kinderen. In een wereld van verwarring en consternatie, bemoedigen wij gelovigen om te kijken naar het Woord van God voor marsorders, niet om te kijken naar de cultuur van deze wereld, of zelfs naar de religie van velen die belijden Jezus Christus te kennen. Word het niet moe goed te doen!

Veel mensen vandaag willen de realiteit niet onder ogen zien. Daardoor geraken ze in moeilijkheden. Ze zijn verward. Wij leven in een welvaart-gezinde wereld. Mensen beoordelen dingen door hoe een mens wèl kan varen overeenkomstig wereldlijke standaarden. Het is droevig dat ditzelfde denken overgeslagen is naar de kerk, voor een groot deel te wijten aan de wijdverspreide leer van de charismatische beweging, namelijk dat ieder die is gedoopt en vervuld met de Heilige Geest vrede, welvaart en gezondheid kan verwachten. Veel mensen geloven deze dwaling en verheffen deze ideeën van mensen boven het betrouwbare Woord van God en Zijn wil. Ik ben zeker dat vele christenen vandaag meer beïnvloed worden door pastors, leraren, boeken en seminars die deze onbijbelse welvaartsfilosofie propageren, dan zij zich realiseren. Veeleer dan te erkennen dat alles moet getoetst worden aan Gods Woord, en dat alles wat daarmee niet overeenstemt moet afgewezen worden, worden vele christenen beïnvloed door zulke valse leer.

Aan bijbelse fundamentalisten belooft God geen gemakkelijke taak. Toen de apostel Paulus bekeerd werd, en de Heer hem riep tot een leven van evangelieprediking, toonde God hem dat hij veel zou moeten lijden voor Christus. Ik ben zeker dat we allen erg dankbaar zijn voor hem. Hij was een groot zendeling, evangelist, bijbelleraar en herder. Hij was een groot fundamentalist. Toen hij bij de Efezische oudsten was, herinnerde hij hen: “bedenk dat ik drie jaar lang, nacht en dag, niet heb opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen” (Handelingen 20:31). De meeste kerken vandaag zouden geen herder tolereren die hen drie jaar lang, dag en nacht, zou waarschuwen en terechtwijzen. Zij zouden verlost willen worden van zo iemand wegens te negatief gedrag. Wij weten, uiteraard, dat hij niet altijd negatief was. Paulus bouwde de heiligen op, predikte het Evangelie, mensen werden gered, heiligen werden versterkt – maar hij hield niet op hen te waarschuwen!

Waarschuw Gods volk

Eén van de moeilijke taken van hedendaagse fundamentalisten is de noodzaak om mensen continu te waarschuwen in een tijd dat waarschuwingen niet populair zijn. Het is moeilijk een fundamentalist te zijn omdat je dan vele ontberingen moet verduren. Binnenkort zijn er weer Olympische spelen. Atleten hebben daarvoor jaren getraind. Zij hebben hardheid verduurd, zich gekweld en privileges opgegeven. Zij streven naar een medaille. Gods Woord doet ons eraan denken dat, fysiek gesproken, atleten streven naar materiële beloningen. Maar wij fundamentalisten, die ernaar streven de Heer te gehoorzamen, streven naar een onverderfelijke beloning. Daar moeten we ons aan herinneren. Deze strijd is zwaar; denk er niet anders over! De strijd zal nog toenemen. Bedrieglijke mensen zullen erger en erger worden, bedriegend en bedrogen wordend. Er is geen indicatie in de Bijbel dat er een grote opleving zal komen vóór de wederkomst van Christus. Nee, exact het tegengestelde is waar. Maar dat betekent niet dat we als enkeling of als kerk er niet naar zouden streven en ervoor bidden dat de Heer ons terug zou doen opleven. Ik wil er andermaal op wijzen dat heropleving niet kan plaatsvinden zonder absolute getrouwheid aan het Woord van God. Je kan niet enerzijds negeren wat God zegt in Zijn Woord en anderzijds toch heropleving verwachten!

Jesaja was een fundamentalist. Wij weten dat omdat hij, eerst en vooral, Gods roep hoorde: “Wie zal Ik zenden? Wie zal er voor Ons gaan?” En Jesaja zei: “Zie, hier ben ik, zend mij” (Jesaja 6:8). Als ik de bediening van Jesaja beschouw en het lange wonderlijke boek lees waarin Jesaja de dingen neerschreef die hij hoorde uit Gods mond, dan vraag ik me af: “Wat bereikte Jesaja in werkelijkheid in zijn lange bediening (meer dan 50 jaren)?” Welk succes had Jesaja eigenlijk tijdens zijn bediening (vóór Gods oordeel over Israël en Juda waarbij zij gedeporteerd werden in ballingschap)? Hebt u daar al eens over nagedacht? De waarheid is deze: Als u Gods Woord bestudeert, en de levens en bedieningen van de grote profeten, dan leek Jesaja’s bediening een totale mislukking te zijn als het erom gaat grote aantallen mensen te winnen, en een grote respons van mensen te hebben. Er was een “overblijfsel” zoals beschreven door Jesaja. Een overblijfsel wordt niet als erg waardevol beschouwd, maar is wel kostbaar in Gods ogen. Maar Jesaja sprak Gods woorden, hij sprak negatief en positief, hij schreef sommige van de wonderlijkste profetieën in de Bijbel, maar toch, wat bereikte zijn bediening vanuit menselijk perspectief?

De Profeten Jesaja en Jeremia en de Koningen van Juda

Profeten	Regerings-jaren	Koningen	Schriftplaatsen
Zacharia (Zekarja) 2Kr 26:5; Jesaja Js 1:1; Amos Am 1:1; Hosea Hs 1:1	52	10: Uzzia (Azarja)	← 2Kr 26:3
Jesaja Js 1:1; Micha Mi 1:1; Hosea Hs 1:1	16	11: Jotham (Jotam)	← 2Kn 15:32, 33
Jesaja Js 1:1; Micha Mi 1:1; Hosea Hs 1:1	16	12: Achaz (Val van Samaria en deportatie naar Assyrië in 722)	← 2Kn 16:1,2
Jesaja Js 1:1; Micha Mi 1:1; Hosea Hs 1:1	29	13: Hizkia (Jechizkia)	← 2Kn 18:1,2
Nahum?	55	14: Manasse	← 2Kn 21:1
Nahum?	2	15: Amon	← 2Kn 21:19
Jeremia Jr 1:1-3; Habakuk Hk 1:6; Nahum Na 1:1; Zefanja Zf 1:1	31	16: Josia (Verwoesting Ninevé in 612)	← 2Kn 22:1
Jeremia Jr 1:1-3	3 m.	17: Joahaz in 609	← 2Kn 23:31
Jeremia Jr 1:1-3; Daniël 1:1	11	18: Jojakim 1 ^{ste} deportatie in 606	← 2Kn 23:36
Jeremia Jr 1:1-3; Ezechiël Ez 1:2	3 m.	19: Jojachin (Jojakin) 2 ^{de} dep. in 597	← 2Kn 24:8
Jeremia Jr 1:1-3	11	20: Zedekia (Sedekia) 3 ^{de} deportatie en verwoesting Jeruzalem in 586	← 2Kn 24:18 ← 2Kn 25

Gedeelte uit <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Koninkrijken-Israël-Juda.pdf>

Streef naar getrouwheid, niet aantallen

In de hedendaagse religieuze wereld kijken mensen naar leiders en beoordelen de waarde van hun bedieningen op de basis van aantallen – hoeveel mensen zijn er in hun kerk; hoeveel mensen staan op hun mailinglijst; hoeveel mensen kunnen zij bijeenkrijgen voor bediening en evangelisatie. We zouden ons niet moeten afvragen hoeveel, maar wel: wie is getrouw aan Gods Woord? Het is een moeilijke taak, zelfs voor ons als fundamentalisten, onze eigen bedieningen op die basis te analyseren, omdat de duivel langs komt en ons ertoe verleidt onze bedieningen in vraag te stellen op grond van uitwendige “resultaten”, in plaats van op grond van getrouwheid aan Gods Woord. Maar God zij dank – Hij heeft altijd een relatief klein aantal getrouwen, en God zij dank voor het voorrecht een fundamentalist te zijn!

Jesaja beëindigde zijn lange bediening en daarna kwam Jeremia op de scène en hij ondervond een nog grotere oppositie dan Jesaja. De afvalligheid was toegenomen. Zij konden Jeremia niet tolereren. Zij konden hem niet uitstaan. De profetieën die God aan Jesaja en Jeremia had gegeven werden echter vervuld. Samaria kwam ten val en Israël werd gedeporteerd naar Assyrië in 722 vC, en in 606-586 vC was het de beurt aan Juda om weggevoerd te worden, naar Babylon. Jeruzalem lag in puin; de tempel was verwoest; het volk te schande gemaakt. Het leek alsof al die jaren van fundamentalistisch getuigenis door de profeten voor niets waren geweest! Maar Gods plan moest vervuld

worden. God zegt nooit iets wat nooit gecompleteerd of vervuld zal worden. En zo zijn wij dankbaar voor het voorbeeld dat God ons geeft in Zijn Woord over fundamentalisten in het verleden – Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël en vele anderen.

In het vroege deel van de 20ste eeuw, toen het bijbels fundamentalisme ontstond, werd de term “fundamentalist” gebruikt om een groep aan te duiden die het liberalisme tegenstond dat in de kerken was gekomen. Religieuze liberalen kwamen binnen via de seminaries die de predikers opleidden die in de kerken twijfel zaaiden over het Woord van God, de goddelijkheid van Jezus Christus, het werk van Jezus Christus en andere waarheden. Maar God deed fundamentalisten opstaan om te strijden voor het geloof.

In die tijd kwamen honderden en zelfs duizenden kerkleiders samen voor conferenties en meetings, mannen die zich niet schaamden geïdentificeerd te worden als fundamentalisten. Na een tijd, realiseerden deze mannen zich de nood aan afscheiding van hun denominaties. De eerste generatie fundamentalisten scheidde zich niet onmiddellijk af, omdat zij de afvalligheid trachtten te bestrijden binnenin hun eigen denominaties, hun eigen groepen. Zij hielden een standaard op. Maar dat was niet lang voordat zij ondervonden dat zij te lang gewacht hadden. Zij ondervonden dat teveel mensen in de kerken vrede wilden tegen elke prijs. Als resultaat van deze houding binnenin de kerk, groeide liberalisme en afvalligheid. Uiteindelijk begon de “kom eruit!” beweging. En vandaag, centreert een van de primaire verschillen tussen een evangelical en een fundamentalist rond de doctrine van bijbelse afscheiding¹. Men kan zich geen bijbelse fundamentalist noemen als men geen bijbelse afscheiding van afvalligheid, van ongehoorzame broeders en van de wereld wil beoefenen. Wanneer men geen bijbelse afscheiding wil beoefenen, dan kan men zich een evangelical noemen, maar be- list geen fundamentalist. Door de tijd heen ondervonden fundamentalistische mensen in verschillende denominaties, die opstonden tegen de afvalligheid en die anderen aanzetten zich daarvan af te scheiden, dat zij binnen hun eigen denominaties geen reiniging konden bereiken, en dus gingen zij daar weg en startten opnieuw, elders.

Vandaag echter, blijven er nog maar weinig kerkleiders over die hun mensen waarschuwen tegen de gevaren van afvalligheden, rooms-katholicisme, en andere gevaren die de kerk bedreigen.

Maar ik denk niet dat het fundamentalisme heeft gefaald. Ik geloof, net zoals dat het geval was bij Jesaja en daarna bij Jeremia en Ezechiël, dat de afvalligheid is gegroeid en het compromis is toegenomen en de oppositie tegen het fundamentalisme is gegroeid. Maar God gaf nooit Jesaja of Jeremia, of enige fundamentalistische dienaar van de Heer Jezus Christus het idee dat zij enige morele of leerstellige meerderheid zouden bereiken. Nee, niets daarvan. Jullie kerkleiders weten dat indien uw kerk numeriek groeit, u en uw kudde bemoedigd worden, maar als mensen afvallig worden dan komt de duivel en verleidt hij u met het in vraag stellen van uw positie als fundamentalist. Maar God wil niet dat u in zulke termen denkt. Indien God heeft gesproken, en dat heeft Hij gedaan in Zijn Woord, dan moeten wij alles doen wat God ook heeft gezegd, zonder daarbij vragen te stellen. Het maakt deel uit van de moeilijke taak van fundamentalisten om het Woord te gehoorzamen en te prediken, zelfs al kost u dat uw nauwste vrienden!

Verkondig een onpopulaire boodschap

Wij zien vandaag een hartverscheurende situatie. Als we kijken naar Amerika en Canada dan kunnen we de grote verslechtering zien die plaatsvindt in de overheid, standaarden van moraliteit, en in de kerken. De moeilijke taak die we met gebroken hart onder ogen zien is niet het stilzwijgen te bewaren, niet met de getijden mee te drijven, maar om het Woord te blijven verkondigen. We moeten ons realiseren dat we een onpopulaire boodschap hebben om te verkondigen – dat is een van onze moeilijke taken. Er zijn teveel predikers en leraren die wachten om uit te vissen wat andere mensen zeggen of doen; wachten om na te gaan wat andere mensen over hen zullen zeggen; wachten om na te gaan wat de “veilige” positie zal zijn vooraleer zij een standpunt innemen voor een bepaalde zaak. Dat is een verleiding vandaag. Maar Jesaja verkondigde “Zo zegt de Heer!” – het was Gods boodschap die hij uit Gods mond ontving. Hij kon dat niet veranderen zonder een ontrouwe boodschapper te worden. Hij kon Gods boodschap niet weerhouden om uitgesproken te

¹ Zie over bijbelse afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

worden, zonder te zijn zoals zwijgende profeten, honden die niet blaffen. Het is niet gemakkelijk. Het is een moeilijke taak voor de fundamentalist om een onpopulaire boodschap te brengen terwijl hij reeds op voorhand weet dat ze onpopulair is.

Confronteer een rebels publiek

Een andere moeilijkheid voor fundamentalisten is zich te realiseren dat we werkelijk, voor het grootste deel, een rebels publiek hebben. Vandaag kan men spreken over zoveel verschillende onderwerpen en niemand zal zijn wenkbrauwen fronsen. Maar als we de dingen aanpakken die de kerk vandaag aantasten, dan is het of er een atoombom is ontploft – mensen geven hun ongenoegen luid te kennen, gewoon omdat hen een onpopulaire boodschap werd gebracht. Maar we moeten ons herinneren dat wij te maken hebben met een rebels publiek. Maar als we wijs zijn, en als we beslissen om getrouw en bijbels te blijven, zal het feit dat we een rebels publiek bedienen ons er niet van weerhouden de hele boodschap te vertellen.

Verwacht geen wereldlijke beloning

Een andere moeilijke taak van het fundamentalisme is, in het bijzonder en in zoverre het kerkleiders betreft, dat dit een bijzonder ondankbare bediening lijkt te zijn. Maar de beloning voor fundamentalisten komt niet nu, niet tijdens dit leven, niet door de aantallen, niet met fysieke resultaten, maar wanneer we staan voor de rechterstoel van Christus en we Hem horen zeggen: “Goed gedaan, goede en trouwe slaaf” (Mattheüs 25:21-23; Lukas 19:17-19). Ik zou dat willen horen, en u zou dat moeten willen horen. Toen Jezus hier op aarde was, was Hij populair toen Hij de vijfduizend voedde, maar wanneer Hij begon te onderwijzen, vertrokken de meesten. Hij vroeg Zijn discipelen: “Wilt u ook niet weggaan?”, waarop zij antwoordden: “Heere, naar wie zullen wij heengaan?” (Johannes 6:67). Mijn medefundamentalisten, wordt niet verleid om af te haken alsof het lijkt dat u niets bereikt. Wij moeten onze bediening niet beoordelen naar wereldse standaarden. We moeten dit beoordelen door het Woord van God.

Wees voorzichtig, laat het Woord van God niet los. Doe wat de Heer van u vraagt. Wanneer God roept, zeg dan: “Hier ben ik, zend mij”. Wanneer de Heer u op een moeilijke plaats zet in de strijd, zegt dan niet “Heer, ik ben te moe; ik ben te oud; ik ben te zwak; ik kan het niet doen”. Sta op en blijf staan.

Waarom hebben fundamentalisten zo’n moeilijke taak vandaag? Merk Jesaja 56 op:

“Zijn wachters zijn allen blind, zij weten van niets. Zij allen zijn stomme honden, zij kunnen niet blaffen; slaperig liggen zij neer, zij hebben het sluimeren lief. Deze honden zijn vraatzuchtig, zij kennen geen verzaadiging. Ja, zij zijn herders die niet tot inzicht weten te komen. Zij allen keren zich naar hun eigen weg, ieder is uit op eigen gewin, niemand uitgezonderd” (Jesaja 56:10-11).

Ten eerste, Gods wachters zijn blind – geestelijk blind, met gebrek aan geestelijk onderscheidingsvermogen. Ten tweede, Gods wachters zijn onwetend en stom – niet in staat om te blaffen. Zij kunnen geen waarschuwing laten horen. Ten derde, Gods wachters zijn hebzuchtig. Geliefden, als God ons zegt iets te doen, en wij falen erin dit te doen omdat het ons iets kan kosten, dan passen wij in deze beschrijving, dan zijn wij begerige honden. Gods wachters willen niet lijden onder de consequenties. Veel herders vandaag zondigen tegen hun geweten, hun Heer, hun volk. Zij zeggen dat zij willen opkomen voor een standpunt, maar al snel zeggen zij dat zij het zich niet kunnen veroorloven Gods Woord en wil te gehoorzamen.

Pak ongehoorzame broeders aan

Merk Jesaja 58 op:

“Roep luidkeels, houd u niet in, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtredding, en het huis van Jakob hun zonden” (Jesaja 58:1).

God zei Jesaja van luidkeels te roepen en zijn stem te verheffen, niet zomaar wat te fluisteren, of het Woord door te geven wanneer niet al te veel mensen zich daaraan storen. Nee, Hij zei: “Roep luidkeels, houd u niet in”. Maak u geen zorgen wanneer u titeldragers beledigt. Maak u geen zorgen wanneer u de pluimen uittrekt van iemand die genereus geeft aan de kerk. God voegt eraan toe:

“verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding”. Dit is een van de moeilijke taken van het fundamentalisme – broeders aanpakken die ongehoorzaam zijn. Broeders die ongehoorzaam zijn moeten berispt worden, en als we dat doen, moeten we ons als fundamentalisten niet aanstellen als diegenen die volmaakt zijn. Het betekent gewoon dat als God gesproken heeft en een waarschuwing heeft gegeven en ons geboden heeft luidkeels te roepen en niemand te sparen, wij dan namen moeten noemen. Laat niemand u misleiden door de opmerking dat het onchristelijk, niet liefdevol, onvriendelijk, onschriftuurlijk is namen te noemen van overtreders. Gods Woord noemt namen, en ook wij dienen dat te doen alhoewel dat een moeilijke taak is

Zie Gods bevel in Jesaja 62:

“Op uw muren, Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld. Nooit zullen zij zwijgen, heel de dag en heel de nacht niet. U die het volk aan de HEERE doet denken, gun u geen rust” (Jesaja 62:6).

Dit zijn ook onze instructies, mijn mede-fundamentalisten. Laat niemand u het stilzwijgen opleggen wanneer God uw mond gevuld heeft met Zijn Woord.

En tot slot, zie Jesaja 66:

“Hoor het woord van de HEERE, u die beeft voor Zijn woord: Uw broeders die u haten, die u verstoeten vanwege Mijn Naam, zeggen: Laat de HEERE verheerlijkt worden! (Jesaja 66:5a).

Wanneer uw broeders u vervolgen en uitwerpen omdat u te “fundamenteel” bent, ga dan door, verwacht het, maar luister dan naar de belofte van de Heer:

“Maar Hij zal verschijnen tot uw blijdschap, zij daarentegen zullen beschaamd worden” (Jesaja 66:5b).

Ik ben een bijbelse fundamentalist, en ik vertrouw op Gods genade om een bijbelse fundamentalist te blijven totdat Hij mij thuisroept, door de dood of door de Opname. Fundamentalisten hebben een moeilijke taak – en daar is geen twijfel over – maar we hebben bepaalde gezegende voorrechten. Wij hoeven niet in wanhoop onze armen in de lucht te steken en ons af te vragen: “Waar gaat deze wereld naartoe?” God heeft het ons reeds verteld. Alles wat we moeten doen is het te geloven. Deze wereld is op weg naar het oordeel, maar de kerk kijkt uit naar de Opname. En, prijs de Heer, wij hebben al deze beloften om ons te bemoedigen, terwijl wij deze moeilijke taak te doen hebben.

Lees ook:

- “Waarom in een Fundamentalist ben”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Waarom-Fundamentalist.pdf>
- “Waarom ik een ‘militante’ bijbelse fundamentalist ben”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/fundamentalist.pdf>
- “Bittere vijanden van het bijbels fundamentalisme”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vijanden-fundamentalisme.pdf>
- “Associaties en fundamentalisme”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Associaties&Fundamentalisme.pdf>
- “Bijbelse Afscheiding”:
<http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>
- Over oordelen en terechtwijzen:
<http://www.verhoevenmarc.be/oordelen2.htm>
- “Slapende wachters, sta op!”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wachtersSlapen.pdf>